

HEMELVAART 1994 OP VLIELAND

Willem van der Waal

Woensdagochtend 11 mei was het weer zo ver, het is de dag voor Hemelvaartdag en dan trekt de Vogelwerkgroep naar Vlieland. Deze inmiddels hechte traditie blijft nog steeds bestaan, al gaat het op andere VWG-fronten ronduit slecht.

In dichte mist rijden we door Noord-Holland richting Afsluitdijk. Halverwege deze dijk blijkt de zon sterker dan de mist en in Harlingen schijnt heerlijk de zon.

Op de boot ontmoeten een aantal excursiegangers elkaar: de ploeg bestaat in eerste instantie uit zes mensen. We vinden een plek met goed uitzicht en we zien Toppereenden, Middelste Zaagbekken en enkele Dwergmeeuwen. Maar eenmaal voorbij de blokkendam wordt het leeg. Pas op de zandplaat Richel vlak voor Vlieland zien we de vertrouwde Grijs Zeehonden liggen.

Op het eiland huren we fietsen en we rijden naar de Lange Paal om de tenten op te zetten. Een Zwarte Roodstaart zit op een vuilnisbak het afval te scheiden tijdens ons avondeten. We maken na de afwas nog een wandeling en tot slot van de dag wordt er gezellig geborreld onder het goedkeurende geknor van de Houtsnip.

Hemelvaartdag, het is heel erg zonnig, lekker temperatuurtje, maar een harde oostenwind doet de ogen tranen bij het turen door de verrekijker. Er is een sterke Boeren-, Huis- en Gierzwaluwtrek. Een Barmsijs laat zich horen en een Roodkeelpieper laat zich zien. Dit alles constateren we onder het ontbijt en koffie op de camping. We fietsen naar de Kroonspolders, waar het zeewater door de harde oostenwind tot aan de dijk is opgestuwd. Er is veel steltlopergeweld: onder andere Kleine Strandlopers, Kanoeten en opmerkelijk veel Bosruiters. We zien vier mannetjes Zomertaling. Over het Groene Strand trok een 2e kalenderjaar man Slechtvalk naar Oost en dit dier gaf de nodige discussie, welles/nietes. Welles won de strijd. Over een trekkende Kramsvogel is men het sneller eens.

Geen trilling, damp of tegenlicht geeft kijkproblemen, maar de harde wind maakt het kijken lastig. Dus zoeken we een duinpan op vanwaaruit we al bruinbakkend en etend de vogels uitstekend kunnen worden bekeken. We lopen langs het militaire kamp terug naar het Posthuis, onderweg zoeken en vinden we als gewoonlijk Addertong en Maanvaren. Van de hier voorkomende orchissen is nog niet veel in bloei. Na een versnapering op het terras keren we terug naar de camping. Als wij behalve het lokale broedpaar van de Buizerd ook nog een naar Oost trekkende Buizerd zien staan we weer

bij de tenten. Er blijken nu elf vogelaars op de camping te zijn, een mooi aantal. Iemand zeurt om een jonge, even dachten we dat ze Joop bedoelde, maar ze blijkt tevreden met een glaasje jonge olifant. Na een gezellige kennismaking gaat de hele bende naar de pizzeria. Onderweg laten we de Rotganzen op het Westerveld ongelezen, zo'n 30 Noordse Gele Kwikstaarten krijgen terecht alle aandacht. Er wordt natuurlijk naar de verschillen met de gewone Gele Kwik gekeken en we zoeken ook nog naar een Roodkeelpieper. Eenmaal bij de pizzeria worden er lekkere maaltijden verorberd en met collega vogelaars ervaringen en tips uitgewisseld. Na dit Italiaanse avontuur volgt nog een avondwandeling over het Wad dat grote rust uitstraalt. Grote groepen steltlopers winnen onder lawaaiig geroep hoogte en trekken Noord-Oostwaarts weg. Inmiddels is het donker en we zitten nog wat bijeen achter het windscherm onder gemopper van een mopperende Houtsnip.

Vrijdag de Dertiende. Een heuse ongeluksdag! De zon schijnt volop en de wind is krachtig, 7 B uit Oost en het is 18 graden. Bij de tenten vliegen wat Sijtsjes rond en na het ontbijt begint de ellende. Tussen de zwaluwen trekken nu ook Oeverzwaluwen door. Maar het ergste komt nog! Er vliegt een Boomvalk over, even later gevolgd door een vrouwtje (adult) Roodpootvalk met daarachter weer een adult mannetje Torenavalk. En dat was de trek. Er trok geen rover meer over. Sterker, er trok helemaal niks meer door. Misschien zit de trek op de oostpunt? Dat gaan we onderzoeken. Via het bos, waar we een prachtig pikzwart mannetje Bonte Vliegenvanger goed zien komen we op de oostpunt. Behalve veel leuke plantjes zien we ook veel Tapuiten en Paapjes. Gestrande trek heet dat. Op de punt zelf wordt er in een duinpan geluierd en we worden getrakteerd op een laag overvliegende Roodkeelduiker. Deze heeft ook geen trek meer en doet maar wat, net als wij. Grote aantallen Noordse Sterns wel en zij trekken laag over zee oostwaarts. Het waait erg hard, de zon schijnt, vreselijk, een echte pechdag dus.

Zaterdag 14 mei is het alweer. Het gezelschap is gisteren nog met een persoon toegenomen en nu zijn er dus twaalf. Nog steeds zon en harde wind. Na alle ochtendrituelen fietsen we door de zeereep naar het Posthuis. Onderweg worden we op de broedende Lepelaars gewezen die in de Meeuwenduinen een stek hebben gevonden in een vochtige vallei met kruipwilg en riet. Ze slepen druk met takken. Boven ons hoofd een prachtige Bruine Kiekendief man. We stellen de scoop op in de luwte van de dijk die de Kroonspolders van de Waddenzee scheidt en het zoeken kan beginnen. Door de telescoop is een mannetje Morinelplevier te zien en we vergelijken hem met de hem omringende Zilverplevieren. Het valt op dat de Morinel zijn

voeten liever drooghoudt, terwijl de Zilvers door het water rennen om aan eten te komen. Na enig zoeken vinden we een tweede exemplaar. Door het slechter wordende licht (trillingen, damp, tegenlicht) lieten we de Morinellen voor wat ze waren en gingen verder. Over het eiland vliegt de hele tijd een Visarend, van oost naar west naar oost naar west naar oost naar west, gek word je van dat beest. Ook alle steltlopers op het wad werden er gek van, evenals de meeuwen in de meeuwenkolonies. Steeds weer vliegen ze in paniek op. De Visarend kon niet kiezen tussen Texel of Terschelling, dat was zijn kwestie.

In het Bomenland horen we een Fluiter en zowaar twee keer een Barmsijs. De wind neemt af en het voelt nu zomers aan. Terug op de camping was ik het luie zweet van mijn lijf en terwijl ik onder de douche sta vliegt er laag een Wespandief over. Een beschrijving van het dier wordt mij mondeling meegedeeld, een tweede waarnemer stuurde mij later per brief een geheel perfecte beschrijving. Nu was ik er zeker van dat ik de enige Wespandief van dat weeken had gemist. Ik ga nooit meer op een camping onder de douche! En Dik, bedankt voor de trap na, voor mij hoefde Pinksteren niet meer.

Ondertussen zag Joop bij de Kroonspolders een zwart-wit gestreepte vogel in golvende vlucht voorbij vliegen. Als beginnend vogelaar dacht hij eerst aan een Grote Bonte Specht, maar die zijn in mei zeldzamer dan Hoppen op Vlieland. Het was dus een heuse Hop, beginnersgeluk zullen we maar zeggen! We lezen nu wel Rotganzen (ringen) op het Westerveld, terwijl er ook zo'n 50 Noordse Gele, 3 Engelse Gele en circa 70 gewone Gele Kwikstaarten rondrenden.

's Avonds bij de tent is het windstil. Knutjes, muggen en ook de Houtsnip deden erg hun best, maar de lastige insecten waren alleen door wijn- en jeneverdampen te verdrijven. Het was vreemd om nu in die stilte in slaap te vallen. Alle natuurgeluiden drongen door tot in je slaapzak. Jammergenoeg ook mijn snurkende buurman. Maar ik had Peter beloofd om zijn naam niet te noemen. Vooral omdat een Rat zich dwars door zijn grondzeil had heengevreten om zijn kaasvoorraad met een derde te verminderen. De nacht daarop had hij de kaas uit voorzorg maar in zijn rugzak gestopt, de Rat zou er zo niet bij kunnen. Maar hij vond de kaas zo lekker dat hij de tweede nacht zowel door het grondzeil als door de rugzak was heengevreten. Maar om nou je verdriet om een paar gaatjes in gesnurk te vertalen ...

Zondag de 15e. Ja, ja, als de wind op de wadden wegvalt krijg je ander weer. Bij het ochtendkrieken begon het te regenen, eerst zachtjes, mals dus. Later niet mals meer, maar veel, heel veel. We besluiten de middagboot terug te nemen en niet die van vijf uur. Droog wordt het niet meer. Dat had dus elke vakantieganger bedacht: de boot was overvol en wie er niet meer op

kon moest als nog wachten tot vijf uur. Gelukkig zaten wij alle twaalf aan boord. Het leek wel een schip vol bootvluchtelingen. Ook de buitendekken vol met mensen, nat als verzopen katten. Nog op de boot namen we afscheid voor zover mogelijk en we hadden grote haast om door de stromende regen in de auto's te komen. De excursie verwaterde dus aan het eind enigszins. Maar ondanks de regenfinalae was het toch een prachtig weekend, vooral toen dat na dit weekend bleek dat al het mooie weer (voorlopig) op was. De zomer leek niet meer te bestaan.

In totaal zagen we in vier dagen 111 vogelsoorten. Met de Noordse en Engelse Gelen en de halve Bonte Kraai mee waren het er 113 1/2.

FIETSEXCURSIE ANKEVEEN

Joop van Helvoort

Op deze dag is door de excursieleiding de trent ingevoerd te laat te komen door zijn of haar verrekijker thuis te laten liggen. Daarom vertrokken we een kwartier na zevenen. Als eerste bestemming stond de Diemerzeedijk op het programma. Hier werd de 'verlate' start al direct goed gemaakt door Dick, die de belofte van de Beflijster kon waarmaken. Zeker voor de beginnende vogelaar zoals ik een lekkere binnenkomer. ook alle ander vogels zoals Grote Bonte Specht werden mooi in het ochtendzonnetje gezet. Het begin van een prachtige dag.

Voor nieuwelingen was de lucht vol verwarrend gekwetter, gefluit en vogelaarslatijn. Maar de Nachtegaal klonk overal loud en clear overheen. na de Diemerzeedijk werd de Vijfhoek overgeslagen. Daadkrachtig optreden van de excursieleiding hield hier de groep voor het grootste gedeelte bij elkaar en besloten werd dat het einddoel gehaald zou worden. in het stuk van de pen-centrale naar Muiden stuitten we op de eerst Koekoeken en Buizerden. Vanaf Muiden eerst het IJmeer bezocht om daar te lunchen en daarna verder gefietst richting Naardermeer en Ankeveense Plassen waar we getuige waren van de onderlinge avances en wederzijdse vijandelijkheden van de havik en de Buizerd. Bij het Naardermeer slaagden twee Purperreigers er net niet in om aan onze aandacht te ontsnappen. Overige scores waren o.a. Zwarte Stern, Dwergmeeuw, en veel klein grut. Besproken maar niet gezien: Goudvink, Buidelmees, Roerdomp, Wouw(d)aap(je). Überhaupt niet gescoord: ..... Omdat halverwege de middag donkere wolken zich samenpakten boven het bereikte einddoel en de dag al genoeg had opgeleverd gingen we op weg naar huis. In Weesp werd op onze trip dan ook gezegend door de weergoden met een verfrissende regenbui.